

Ing. A.M.L. van Rooij

Milieu- en Veiligheidskundige

't Achterom 9a
5491 XD
Sint Oedenrode
Tel. 0413-476137
Fax 0413-476137

OPEN BRIEF.

Sint Oedenrode,
15 maart 1997.

Tevens verstuurd
per fax 073 - 6816973
op 16 maart 1997.

Aan: Mr. G. Bos (Persoonlijk)
Officier van Justitie,
Arrondissementsrechtbank,
Postbus 90155,
5200 MG 's-Hertogenbosch.

Geachte Heer Bos,

Bijgevoegd vindt U mijn brief d.d. 28 november 1993 aan U persoonlijk. (Bijlage 1).
Ik verzoek U nogmaals kennis te nemen van de inhoud.
Heden, na 3 ½ jaar, heb ik van U daarop nog geen enkele reactie mogen ontvangen ondanks het feit ik daar diverse keren op heb aangedrongen.

Bijgevoegd vindt U verder:

- Blz. 3 uit het rapport "Duurzaam hout goed fout" van oktober 1990 van de Socialistische partij (bijlage 2)
- Brief van 20 mei 1992 van Ing. C.M. Moons van het ministerie van VROM (Bijlage 3)
- Blz. 1, 52 en 53 uit het Indicatief Meerjarenprogramma Milieubeheer 1986 - 1990 van de Tweede Kamer der Staten Generaal (bijlage 4).
- Brief d.d. 21 februari 1995 (kenmerk 170295007/GM/MdB) van Dr. H.A.M.A. de Vries Regionaal inspecteur voor de milieuhygiëne voor Noord Brabant (bijlage 5).
- Brief d.d. 21 juni 1993 (kenmerk A-22-89 FB/am) van criminoloog Prof. Dr. F. Bovenkerk (Bijlage 6).

Uit die inhoud kunt U opmaken dat de Gebr. Van Aarle B.V. door de afvalmaffia wordt gebruikt als dekmantelbedrijf om via dat bedrijf enorme hoeveelheden arseen- en chroom VI houdend gevaarlijk afval (zwarte lijststoffen) van de metallurgische industrie (Billiton) diffuus in de compartimenten water, bodem en lucht te dumpen.

Grootschalige belangenverstrengeling binnen ons rechtssysteem is er de oorzaak van dat de afvalmaffia al ruim 9 jaar kan doorgaan met diffuse dumping van gigantische hoeveelheden zwarte lijststoffen (arsen, chroom VI) via het dekmantelbedrijf Gebr. van Aarle B.V., te Sint Oedenrode.

Hoe erg die belangenverstrengeling is kunt U lezen in het IRM-rapport van de Verontruste Burgers (Bijlage 7).

Ik raad U om de reden aan betreffend rapport te bestellen bij:

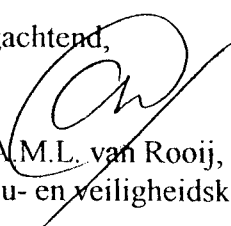
WORM

Postbus 2105,
2240 CC Wassenaar
tel + fax 070 - 5118922.

Om bovengenoemde reden richt ik aan U het nadrukkelijke verzoek binnen 30 dagen na heden (vóór 15 april 1997) inhoudelijk te reageren op mijn brief van 28 november 1993 aan U persoonlijk.

Ik zal er vervolgens voor zorgen dat een afschrift van Uw inhoudelijke reactie wordt verstuurd naar de copiehouders van deze brief.

Hoogachtend,

Ing. A.M.L. van Rooij,
Milieu- en veiligheidskundige.

C.c.

- Mr. J.M. Jansen, hoofdofficier van Justitie, Arrondissementsparket 's-Hertogenbosch
- C. Schreuder, Kerkstraat 30, 5154 AP te Elshout
- F. Nouwens, Grote Straat 7, 5256 PA te Heusden
- C. Tissen, Carl Tissen import export B.V. Lommelsedijk 1b 5575 XD te Luyksgestel.
- J. Schippers, oliehandel en tankcleaning Oude Kerkstraat 42 - 42a, 5507 LD te Veldhoven.
- W. Kools, Paul Gabriëlstraat 4, 5753 DG te Deurne (Landelijk Stichting "Evenwicht" te Deurne)
- G. van der Loo, Oude Lieshoutseweg 3a, 5492 HT te Sint Oedenrode (Stichting Advocadur te Veghel)
- R. van der Vaart, Weerdsлаг 60, 7206 BT te Zutphen (lid van de Groep Verontruste Burgers)
- Drs. N. Burhoven Jaspers, Postbus 2105, 2240 CC te Wassenaar (Lid van de groep Verontruste Burgers).
- Diverse politieke partijen
- diverse milieuorganisaties
- overigen.

Bijlage:

1. Mijn brief d.d. 28 november 1993 aan Mr. G. Bos, officier van Justitie Arrondissementsparket te 's-Hertogenbosch (5 pagina's).
2. Blz. 3 uit het rapport "Duurzaam hout Goed fout" d.d. okt. 1990 van de Socialistische Partij (1 pagina)
3. Brief van 20 mei 1992 van Ing. C.M. Moons van het Ministerie van VROM (1 pagina)

4. Blz. 1, 52 en 53 uit het Indicatief Meerjarenprogramma Milieubeheer 1986 - 1990 van de Tweede Kamer (3 pagina's)
5. Brief d.d. 21 februari 1995 (kenmerk 170295007/GM/MdB) van Dr. H.A.M.A. de vries Regionaal Inspecteur voor de milieuhygiëne voor Noord Brabant (1 pagina)
6. Brief d.d. 21 juni 1993 (kenmerk:A-22-89 FB/am) van criminoloog Prof. Dr. F. Bovenkerk aan de hoofdofficier van Justitie Mr. Ficq (2 pagina's)
7. Mededeling over het op 5 december 1996 overhandigd IRM-rapport van de Verontruste Burgers (2 pagina's)

bylage 1

Ing. A.M.L. van Rooij.
't Achterom 9a.
5491 XD Sint Oedenrode.

Sint Oedenrode. 28 november 1993.

Uw kab.nr.: 01/5068/83.

Aan: Mr. G. Bos (PERSOONLIJK).
Officier van Justitie,
Postbus 90155.
5200 MG 's-Hertogenbosch.

Geachte Heer Bos,

Op 21 april 1993 heb ik van de Hoofdofficier van Justitie Mr. Ficq een brief ontvangen waarin hij mij kenbaar maakte dat hij mij met betrekking tot kab.nr. 01/5068/83 voor 20 mei 1993 nader hoopt te berichten.

Tot op heden, 6 maanden later, heb ik echter nog geen nader bericht mogen ontvangen.

Op vrijdag 26 november j.l. heb ik hierover telefonisch contact opgenomen met Justitie.

Ik heb gesproken met Mevr. Schut. Zij vertelde mij dat U als milieuofficier van Justitie deze zaak in behandeling heeft.

Om die reden richt ik aan U het dringende verzoek mij voor 4 december 1993 schriftelijk te berichten over de stand van zaken in deze zaak.

Tevens wil ik U kenbaar maken dat ik in het bezit ben gekomen van Uw besprekingsverslag, gehouden op 18 augustus 1992, op het parket te 's-Hertogenbosch (zie bijlage).

Betreffende bespreking gaat over de opstelling van mij en is op initiatief van U tot stand gekomen.

Ik vind het niet gepast dat een officier van Justitie mij van de inhoud van die brief heeft onthouden.

Ik richt aan U daarom het nadrukkelijke verzoek mij van de volgende passages uit die brief de onderbouw c.q. bewijslast voor 4 december 1993 schriftelijk toe te laten komen.

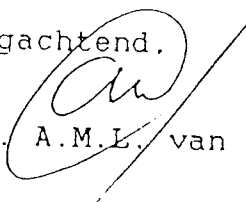
1. U schrijft dat de ambtenaren van VROM niet meer reageren op argumenten van mij. Ik verzoek U mij de bewijslast hiervoor voor 4 december 1993 toe te sturen.
2. U schrijft momenteel stelt dhr. Van Rooij dat de gevaarsaspecten van vrijkomende stoom niet onderzocht zijn. Hiermede insinueert U dat de gevaarsaspecten van de vrijkomende stoom wel onderzocht zijn. Ik verzoek U mij de onderzoeksrapporten van die stoom voor 4 december 1993 toe te sturen.

3. U schrijft, momenteel stelt dhr. Van Rooij dat voor de impregneerinstallatie een bouwvergunning is vereist. Hiermede insinueert U dat voor de impregneerinstallatie geen bouwvergunning is vereist. Ik verzoek U mij de bewijslast hiervoor voor 4 december 1993 toe te sturen.
4. U schrijft dat op 14 augustus 1992 de Raad van State het verzoek om schorsing van de, door het College van B&W, verleende H.W.-vergunning heeft verworpen en dat om die reden de vergunning rechtsgeldig is. Ik verzoek U mij om die reden voor 4 december 1993 een rechtsgeldige hinderwetvergunning toe te sturen waaruit blijkt dat de Gebr. Van Aarle B.V. met de werkzame stof "arseenpentoxide" in Superwolmanzout-Co mag impregneren.
5. U schrijft dat het bedrijf Gebr. Van Aarle B.V. nu de vereiste vergunning heeft en op korte termijn zal starten met het impregneren. Daar de Gebr. Van Aarle B.V. over nagenoeg geen enkel rechtsgeldige vergunning beschikt, verzoek ik U mij voor 4 december 1993 te berichten wat U onder vereiste vergunning verstaat.
6. U heeft buiten mij om, zonder mijn instemming en zonder ooit met mij gesproken te hebben besloten dat Burgemeester P. Schriek medisch milieukundig arts dhr. Jans moet verzoeken de persoonlijke gevolgen van mij en mijn familie moet onderzoeken. Ik verzoek U mij om die reden voor 4 december 1993 te berichten welke persoonlijke gevolgen de Heer Jans in onze familie moet gaan onderzoeken.
7. U schrijft indien dhr. Van Rooij aangifte wenst te doen bij de politie neemt zij vervolgens voor instructie's contact op met O.M. Namens het O.M. is de Heer Bos of de Heer Broere de contactpersoon. Daar het over mij gaat heb ik recht om te weten wat in die instructie's staat verwoord. Ik verzoek U mij om die reden voor 4 december 1994 daarvan een afschrift toe te laten komen.
8. U schrijft dat indien er sprake is van aanspannen van een Kort Geding tegen Gebr. Van Aarle en de Gemeente U daarvan in kennis wordt gesteld. Daar een Officier van Justitie zich niet heeft te mengen in een mogelijk door mij in te stellen Kort Geding verzoek ik U mij voor 4 december 1993 te berichten, waarom U daarvan op de hoogte gesteld wenst te worden.

Wanneer U mij voor 4 december 1993 de onder punt 1 t/m 8 verzochte bewijslast niet heeft toegestuurd en de stand van zaken met betrekking tot kab.nr. 01/5068/83 niet heeft kenbaar gemaakt, dan zal ik over Uw handelen in deze een klacht indienen bij het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch. Tevens zal ik het Gerechtshof verzoeken hiernaar een uitgebreid onderzoek in te stellen.

Mede door Uw handelen in deze zaak zijn de spanningen voor mijn gezin en mijn ouders in onze woon- en leefomgeving gegroeid tot ongekeende hoogte.
Wanneer dit leidt tot een (dodelijk) ongeluk dan acht ik U daarvoor verantwoordelijk daar deze zaak al jaren bij Justitie in behandeling is.

Hoogachtend.

Ing. A.M.L. van Rooij.

- c.c. - Procureur Generaal, de Heer Gonsalvez, welke ik van het vervolg op de hoogte zal houden.
- de Heer Ficq, Hoofdofficier van Justitie.
- Aan diverse niet nader te noemen personen, organisatie's en instantie's.

Bijlage:

Verslag van bespreking, gehouden op 18 augustus 1992, op het Parket te 's-Hertogenbosch. (2 pagina's)

Deze brief is op 28 november 1993 per fax verstuurd naar fax.nr. 073 - 816955 en tevens op 29 november 1993 per aangetekende brief.

bylage

GEMEENTE SINT-OEDENRODE

Verslag van bespreking, gehouden op 18 augustus 1992, op het parket te 's Hertogenbosch.

Onderwerp : Situatie houtverwerkend bedrijf Gebr. van Aarle en opstelling van de appellant dhr. A.M.L. van Rooij.

Aanwezigen :

Paleis van justitie, officier van justitie, dhr. G. Bos (voorzitter)
parketsecretaris dhr. G. Broeren;
Kabinetnummer : 01/823/91.

Milieuinspectie Noord-Brabant, het hoofd dhr. H. de Vries.

Provincie Noord-Brabant, juridisch medewerker dhr. H. Artz.

Waterschap De Dommel, hoofd algemene zaken dhr. V. Ditters.

Rijkspolitie Sint-Oedenrode, wachtmeester I mevr. I. Valk en
wachtmeester I dhr. M. Saris.

Gemeente Sint-Oedenrode, burgemeester dhr. P. Schriek.
wethouder mevr. H. van Dijk-Eerhart.
hoofd afdeling B&M, dhr. C. Kerstholt.
milieu-technisch medewerker, dhr. G. van Aarle
(notulist)

Afwezig vanwege vakantie :

Provincie Noord-Brabant, projectleider bodemsanering dhr. M. Kerstholt.

Korte samenvatting van de situatie.

In Sint-Oedenrode bevindt zich het houtverwerkend bedrijf van de Gebr. van Aarle gelegen aan Ollandseweg 159-161. Tegen het bedrijf in zijn algemeenheid en het impregneren in het bijzonder wordt geageerd door A.M.L. van Rooij wonende aan 't Achterom 9a. Een aantal van zijn bezwaarschriften worden onderschreven door omwonenden. Dhr. van Rooij probeert bij alle mogelijke instantie's zijn gelijk te halen, en schuwt daarbij verbale agressie niet. De minister en de ambtenaren van VROM reageren niet meer op de argumenten van dhr. van Rooij. Alle aanwezigen hebben hun persoonlijke ervaring inzake zijn verbale agressie. Dhr. van Rooij is tot op heden slechts gedeeltelijk, en dan vaak op ondergeschikte punten in het gelijk gesteld. Momenteel stelt dhr. van Rooij dat de gevaarsaspecten van het vrijkomende stoom niet onderzocht zijn en dat voor de impregneerinstallatie een bouwvergunning vereist is. Het impregneren volgens de huidige methodiek is een activiteit welke op termijn verboden wordt. Momenteel is er geen verwerkingsmogelijkheid voor geïmpregneerd (afval)hout. Op 14 augustus 1992 heeft de Raad van State het verzoek om schorsing van de, door het college van B. en W., verleende H.W.-vergunning verworpen waardoor deze vergunning rechtsgeldig is.

De doelstelling van deze bijeenkomst is te komen tot afstemming. Het bedrijf heeft nu de vereiste vergunning en zal op korte termijn starten met het impregneren. Dhr. van Rooij zal proberen dit te bestrijden.

Op pagina twee wordt een overzicht gegeven van de gemaakte afspraken.

Op pagina drie treft u een adressenlijst, inclusief de telefoonnummers van de contactpersonen, aan.

Als bijlage is de beschikking van de Raad van State van 14 augustus 1992 bij dit verslag gevoegd.

→ de stoom is heden (maei 1997) nog steeds niet onderzocht op de gevaarsaspecten.
• voor de impregneerinstallatie is wel degelijk een bouwvergunning vereist (uitspraak: Raad v State)

De volgende afspraken zijn gemaakt:

- Het waterschap gaat niet in op het verzoek om op te treden tegen eventuele vervuiling van het oppervlaktewater veroorzaakt door de stoom.
- De gemeente richt een verzoek aan de milieu-inspectie inzake onderzoeksresultaten naar de mogelijke gevaarsaspecten van het, na het impregneren vrijkomende, stoom.
- Op voorstel van dhr. de Vries zal door de burgemeester, een medisch milieukundige dhr Jans om bijstand verzocht worden. Dhr. Jans zal de persoonlijke gevolgen voor zowel de familie van Rooij als voor de familie van Aarle te gaan onderzoeken om hier zo mogelijk aanbevelingen over te doen.
- De Provincie zegt prioriteittoekenning toe inzake de geconstateerde bodemvervuiling. Dhr Artz geeft daarbij ook de knelpunten aan, om te komen tot een oplossing.
- Dhr Bos verzoekt om een afschrift van de H.W.-vergunning. Tevens dringt hij aan om afschriften van controlerapporten op te sturen naar de politie. Voorlopig wordt het bedrijf twee maal per maand gecontroleerd, op termijn kan deze controlefrequentie afnemen. In geval van constatering van strafbare feiten dient er resoluut opgetreden te worden.
- Indien dhr. van Rooij aangifte wenst te doen bij de Politie neemt zij vervolgens voor instructie's contact op met het O.M.
- Namens het O.M. is dhr Bos of dhr. Broere de contactpersoon.
- Dhr. van Aarle (gemeente) zal de gebr. van Aarle erop attenderen om in geval van bijzonderheden altijd en direct contact op te nemen met gemeente en/of politie.
- Dhr. Ditters vermeld dat het verzoek om W.V.O.-vergunning is ingetrokken. mogelijk komt er op termijn een nieuw verzoek om W.V.O.-vergunning.
- Vanuit de gemeente wordt aangegeven dat het bedrijf (voorlopig) hemelwater wat mogelijk verontreinigd is op moet vangen omdat dit niet geloosd mag worden.
- Indien sprake is van aanspannen van een kort geding tegen Gebr. van Aarle en de gemeente wordt dhr. Bos hiervan in kennis gesteld.
- De aan dit overleg deelnemende instantie's ontvangen een afschrift van de uitspraak gedaan op 14 augustus door de Raad van State.

Sektor : Grondzaken
Afdeling : Bouwen & Milieu
2 september 1992
G. van Aarle

uit rapport "Duurzaam hout

Goed fact "

van de S.p. - (okt 1990)

2.2. Impregneervloeistoffen

- creosootolie

Hout kan verduurzaamd worden met creosootolie, een verbinding die uit steenkoolteer gewonnen wordt. De belangrijkste producent van creosootolie in Nederland is Cindu Chemicals B.V. te Uithoorn. Creosootolie bestaat hoofdzakelijk uit hoog- en laagmoleculaire PAK's (Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen).

Het verduurzamen van hout met creosootolie kan gebeuren volgens de drie in paragraaf 2.1 beschreven methoden.

Bij een gemiddeld creosoteerbedrijf (5000 m3 hout per jaar) komt een afvalwaterstroom van ca. 200 liter per dag vrij (de Vries, 1984). Dit afvalwater bevat hoge concentraties van PAK en fenol. Ook de luchtvervuiling bij houtverduurzamingsbedrijven is een groot probleem. Naar schatting gaan bij deze bedrijven per jaar 300.000 kilogram PAK's de lucht in. Een interessante saneringspost voor het programma Koolwaterstoffen 2000 (VROM).

- wolmanzout en daarmee vergelijkbare impregneerzouten

Wolmanzout wordt meestal via de vakuümdrukmethode met of zonder stoomfixatie in het te verduurzamen hout gebracht.

Wolmanzout of CCA bestaat uit koper-, chroom- en arseenzouten.

In Nederland zijn deze zouten voornamelijk afkomstig van Billiton N.V. te Arnhem. Het zijn in feite afvalzouten van de metallurgische processen.

Superwolmanzout-CO bestaat uit 193 g/l arseenzuur (als As), 276 g/l chroomtrioxide (als Cr) en 157 g/l koperoxide (als Cu).

Superwolmanzout-CO wordt onder andere geleverd door van Swaay-garantor te Nijmegen. De doodskop op de verpakking geeft aan dat het om een zeer giftige stof gaat.

Superwolmanzout-B bestaat 307 g/l chroomtrioxide en 190 g/l koperoxide.

Superwolmanzout-D bestaat voor 15 % uit kaliumbichromaat, voor 13,7 % uit natriumarsenaat en voor 12,8 % uit natriumfluoride. Ook wordt wel Basilit CFK gebruikt, voor 63,7 % bestaande uit ammoniumbichromaat en voor 36,3 % uit kopersilicofluoride.

Arseen staat op de lijst van zwarte stoffen en is in landbouw-bestrijdingsmiddelen verboden. Voor houtverduurzaming mag arseen merkwaaardigerwijs nog wel worden toegepast als bestrijdings-middel. Een verklaring hiervoor hebben wij niet kunnen krijgen.

2.3. Hoeveelheden

In 1987 werden in Nederland 9645 ton steenkool-oliedestillaten (creosootolie) gebruikt als houtverduurzamingsmiddel. Daarnaast werden 92 ton arseen, 395 ton koper en 123 ton chroom voor houtverduurzaming meestal gecombineerd gebruikt (bron: ROM, jaargang 7, nummer 6).

Door de Nederlandse Spoorwegen werd in 1986 2400 ton creosootolie gebruikt voor de verduurzaming van dwarsliggers (CBS, 1989). Na de landbouw is de houtverduurzamingsindustrie de grootste gebruiker van bestrijdingsmiddelen.

heeft
sinds
enkele
jaren
zijn
naam
veranderd

in
Hickson
Garantos
Ned. BV

bylage 3

Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Directoraat-Generaal Milieubeheer
Postbus 450, 2280 MB Leidschendam
Telefoon: (070) 317 41 74, telex 32302 vrom nl
Facsimile (070) 317 48 31
fax.: (070) 3174537
direct: 3 174066

14. 316 418

07 339 ~~5455~~ 4955

W. J. M. Pasveer

b257a.8/Pv-0
DIRECTORAAT-GENERAAL MILIEUBEHEER

hoofddirectie Ketensbeheer
en Milieuzorg
directie Industrie, Bouw,
Producten, Consumenten
Afdeling Industrie en Overige Bedrijfstakken

Aan ziele verzendlijst

Uw kenmerk:

Uw brief van

Kennmerk

Datum

JHP

20 mei 1992

Onderwerp

circulaire betreffende werkprogramma milieumaatregelen bij houtimpregneerbedrijven

1. Hierbij doe ik u een afschrift toekomen van de circulaire die op 20 mei 1992 door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is gezonden aan alle besturen en gemeenten waar een houtimpregneerbedrijf is gevestigd.

Uitvoering van de in deze circulaire beschreven maatregelen zal leiden tot een milieuhygiënisch aanvaardbare werkmethode bij de betrokken bedrijven.

De circulaire is te beschouwen als een produkt van het beleid ter realisatie van een specifiek onderdeel van de reductiedoelstellingen voor de doelgroep industrie.

Voor de duidelijkheid merk ik op dat in deze circulaire geen uitspraken worden gedaan over de milieuaspecten van verduurzaamd hout in de gebruiks- of afvalfase.

het afdelingshoofd van de afdeling
Industrie en Overige Bedrijfstakken,

Ing. C.M. Moons

betekent 100% clamping
van al het arsene, chroom
en koper welke in het
hout wordt geïmpregneerd

vergaderjaar 1985-1986

bylage 4

9 204

Indicatief Meerjarenprogramma Milieubeheer 1986-1990

nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTERS VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE ORDE-
NING EN MILIEUBEHEER, VAN LANDBOUW EN VISSERIJ EN VAN VERKEER
EN WATERSTAAT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 17 september 1985

Hierbij bieden wij u het Indicatief meerjarenprogramma Milieubeheer 1986-1990 met de bijbehorende Voortgangsrapportage aan (zie 19 204 nrs. 2 en 3). Deze beide documenten maken deel uit van de memorie van toelichting bij de begroting van het departement van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer voor het jaar 1986. De memorie van toelichting, onderdeel Milieubeheer, is dan ook in hoofdzaak beperkt tot een toelichting op de raming van inkomsten en uitgaven.

Het Indicatief meerjarenprogramma Milieubeheer, dat is voorbereid onder de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van Landbouw en Visserij en van Verkeer en Waterstaat, geeft een beeld van het in de periode 1986-1990 op rijksniveau te voeren milieubeleid op hoofdzaken. Het neemt als zodanig mede de functie van het wettelijk voorgeschreven indicatieve meerjarenprogramma Geluid over. Afgezien van het IMP-Water 1985-1989, dat u afzonderlijk wordt aangeboden, worden met ingang van dit jaar geen indicatieve meerjarenprogramma's voor deelterreinen van het milieubeheer meer uitgebracht. Dit is een uitvloeisel van het in de nota «Meer dan de som der delen» aangekondigde voornemen om te komen tot een geïntegreerde beleidsplanning. De in 1984 uitgebrachte indicatieve meerjarenprogramma's blijven overigens, voor zover in het onderhavige IMP of de Voortgangsrapportage niet anders is aangegeven, mede richtinggevend voor de te verrichten beleidsinspanningen.

Het Indicatief meerjarenprogramma Milieubeheer is toegezonden aan de Centrale raad voor de milieuhygiëne, de Raad van de Waterstaat en de Natuurbeschermingsraad met het verzoek om zo mogelijk voor de behandeling van de begroting van het departement van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer door de Tweede Kamer een commentaar hierop te geven. Zodra wij de reacties van deze raden ontvangen, zullen wij deze aan u doen toekomen.

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

Naast prioritaire stoffen zijn er, veelal in internationaal verband, stoffen op grond van hun milieuschadelijke eigenschappen op zwarte lijsten geplaatst (zie figuur 3.4.2a.). Het blootstellingsaspect is hier buiten beschouwing gelaten; in het milieu brengen van deze stoffen dient gezien hun eigenschappen vermeden te worden. De lijst van zwarte stoffen voor het milieubeleid (tabel 3.4.4) heeft een richtinggevende betekenis voor overheden belast met de vergunningverlening en de betrokken bedrijven. Voor stoffen van de lijst van zwarte stoffen wordt een maximale brongerichte aanpak voorgestaan. De wijze waarop hieraan voor de verschillende compartimenten gestalte wordt gegeven, is aangegeven in vorige sectorale IMP's. In het geval een zwarte stof gezien de mate van blootstelling een milieuprobleem van nationale betekenis vormt, zal deze stof ook worden opgenomen in de lijst van prioritaire stoffen.

De hier gepresenteerde lijst van zwarte stoffen is gebaseerd op lijsten van stoffen die met het oog op het beschermen van wateren en bodem in internationale kaders zijn opgesteld, en op de lijst van zwarte stoffen uit het IMP-lucht 1985-1989. Zij geeft een overzicht van stoffen die op grond van hun eigenschappen geacht worden een bijzondere bedreiging te vormen voor de kwaliteit van bodem, water (waaronder zeewater) en lucht. Door intercompartimentaal transport kunnen deze stoffen ook een schadelijke werking uitoefenen in een ander compartiment dan waarin de emissie plaatsvindt.

Onder milieuschadelijkheid wordt verstaan: stofeigenschappen, zoals giftigheid – waaronder carcinogeniteit, mutageniteit en teratogeniteit –, afbreekbaarheid en (bio)accumulatie, die een ernstig risico inhouden. Deze criteria worden uiteraard sterk bepaald door het beschouwde milieucompartiment, waardoor de inhoud van de verschillende zwarte lijsten onderling verschilt. Daarnaast vloeien verschillen aangaande individuele stoffen uit de stofgroepen van de zwarte lijsten voor bescherming van oppervlaktewateren en bodem voort uit verschillen in (internationale) regelingen. Volgens de EG-richtlijn voor oppervlaktewateren dienen individuele stoffen van de in de zwarte lijst opgenomen stofgroepen te worden aangewezen. In de EG-grondwaterrichtlijn worden alle individuele stoffen van de in de betreffende zwarte lijst opgenomen stofgroepen impliciet als zwart aangemerkt, tenzij het tegendeel wordt bewezen. Voor de bescherming van bodem is hiervoor een toetsingskader in ontwikkeling.

Ten behoeve van het opstellen van de lijst van zwarte stoffen is uitgegaan van individuele stoffen. De lijst heeft géén limitatief karakter.

Voor een aantal van de op deze lijst voorkomende stoffen is al een nadere uitwerking van het beleid gegeven. Het betreft het toetsingsbeleid voor bestrijdingsmiddelen op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet en het beleid voor een aantal prioritaire stoffen. Bij bestrijdingsmiddelen betreft het voorkomen op de lijst van zwarte stoffen in bepaalde gevallen niet zozeer het gebruik, alswel de productie en wellicht de lozingen daarbij.

Al naar gelang nieuwe wetenschappelijke kennis of verandering in stofstromen daartoe aanleiding geven, zal deze lijst worden aangevuld of bijgesteld.

Tabel 3.4.4. Lijst van zwarte stoffen voor het milieubeleid

Stoffen	Bodem	Water	Lucht	Opmerkingen ¹
I. (Zware) metalen, metalloïden en hun verbindingen				
• Arseen	x	x	x	Bm; verboden
• Beryllium	x			
• Cadmium	x	x	x	
• Chroom (VI)			x	
• Kwik	x	x	x	
• Lood	x		x	
• Thallium	x			
• Tellurium	x			
• Tin	x			
• Zilver	x			
II. Gehalogeneerde organische verbindingen				
II.1. Alifatische verbindingen				
• Aldrin	x	x		Bm; verboden
• Chloralhydraat	x	x		Bm; toel.
• Chloordaan	x	x		Bm; verboden
• 2-Chloorethanol	x	x		
• Chloorpropaan	x	x		
• Chloropreen	x	x		
• Dibroomethaan (1,2)	x	x		
• Dichloorethaan	x	x	x	
• Dichlooretheen	x	x		
• Dichloormethaan	x	x		
• Dichloorpropaan (1,2)	x	x		
• 1,3-Dichloor-2-propanol	x	x		
• Dichloorpropaan	x	x		Bm; toel.
• Dieldrin	x	x		Bm; verboden
• Endosulfan		x		Bm; toel.
• Endrin	x	x		Bm; verboden ²
• Heptachloor	x	x		Bm; verboden
• Heptachloorepoxide	x	x		
• Hexachloorbutadieen	x	x		
• Hexachloorcyclohexanen (α , β) en (γ) lindaan	x	x		Bm; verboden Bm; toel.
• Hexachloorethaan	x	x		
• Methylbromide			x	Bm; toel. ³
• Monochloorazijnzuur	x	x		
• Tetrachloorethaan	x	x		
• Tetrachlooretheen	x	x		
• Tetrachloormethaan	x	x		
• Trichloorethanen	x	x		
• Trichlooretheen	x	x		
• Trichloormethaan	x	x		
• 1,1,2-Trichloortrifluorethaan	x	x		
• Vinylchloride	x	x	x	
II.2. Chloorethers				
• Bis(2-chloorisopropyl)ether	x	x		
• Epichloorhydrine	x	x	x	
II.3. Monocyclische aromatische verbindingen				
• Dichloorbenzeen	x	x		
• Dichloortolueen	x	x		
• DDT's (incl. DPP en DDE)	x	x		Bm; verboden
• Hexachloorbenzeen	x	x		Bm; verboden
• Monochloorbenzeen	x	x		
• Monochloortoluenen	x	x		
• Tetrachloorbenzeen	x	x		
• Trichloorbenzeen	x	x		
II.4. Bi- en tricyclische verbindingen				
• Monochloornaftalenen	x	x		
• Polychloorbifenylen	x	x		
• Polychloorterfenylen	x	x		

¹ Zie noot aan het eind van de tabel.² Verboden in land- en tuinbouw; voor beperkte periode zijn ontheffingen mogelijk.³ Nog toelating voor kleine toepassing.

op de Volksgezondheid

• Inspectie van de volksgezondheid
voor de hygiëne van het milieu voor Noord-Brabant
Schimmelt 28, Eindhoven
Correspondentie: Postbus 6195, 5600 HD Eindhoven
Telefoon (040) 65 29 11
Fax (040) 46 09 02

-1.777.1

bylage 5

Aan de heer C. Tissen
Lommelsedijk 1B
5575 XD LUYKSGESTEL

Uw kenmerk

Uw brief van

Kenmerk

Datum

170295007/GM/MdB 21 februari 1995

Onderwerp

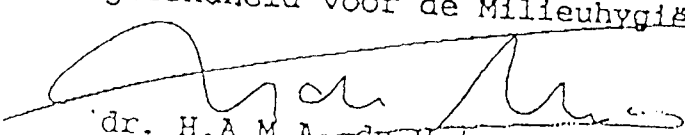
Bedrijfsmilieuplan

Geachte heer Tissen,

Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw brief van 21 december 1994 aan de minister van VROM, die zoals u is bericht op 24 januari jl. ter beantwoording naar mij is doorgestuurd, en van uw brief van 28 januari jl. waarin u mij nogmaals verzoekt de vraagtekens in uw bedrijfsmilieuplan nader in te vullen. Deze laatste brief stuurde u eveneens aan de minister van VROM en aan de heer ing. C.M. Moons, hoofd van de Afdeling Industrie en overige bedrijfstakken van het ministerie. Met deze brief reageer ik, mede op verzoek van de minister en de heer ing. C.M. Moons, op al uw bovengenoemde brieven.

Op uw verzoek om uw bedrijfsmilieuplan nader in te vullen kan ik geen gehoor geven. Bevoegd gezag bij het opstellen en beoordelen van bedrijfsmilieuplannen is immers de gemeente. Dit betekent dat u zich met uw vragen over de invulling van het bedrijfsmilieuplan tot uw gemeente dient te wenden. Om die reden heb ik uw brief van 21 december jl. met het bedrijfsmilieuplan ter behandeling naar de gemeente Luyksgestel gestuurd. Van de door u gestelde aansprakelijkheid van het ministerie van VROM kan geen sprake zijn, daar de gevolgen die optreden in het kader van het door u geproduceerde geïmpregneerde hout, voor rekening van de producent (en derhalve voor uw rekening) komen. Voor het overige geven uw brieven mij geen aanleiding tot opmerkingen. Ik beschouw uw brieven als afdoende beantwoord.

De Regionaal Inspecteur van de Volks-
gezondheid voor de Milieuhygiëne,

dr. H.A.M.A. de Vries

bylage 6

Aan:
Hoofdofficier van Justitie
Mr Ficq
Postbus 90155
5200 MG Den Bosch

Datum
21 juni 1993

Uw kenmerk

Ons kenmerk
A-22-89 FB/am

Doorkiesnummer

Onderwerp

Geachte heer Ficq,

In deze brief wil ik mijn instemming betuigen met het door U (vanaf 26 februari j.l.; Uw kenmerk: Kab.01/5068/93) voorgenomen onderzoek naar aanleiding van hetgeen door Ing. A.M.L. van Rooij te Sint Oedenrode naar voren is gebracht over milieucriminaliteit en het impregneren van hout. Ik ben niet bij machte om de kwestie op haar chemische merites te beoordelen, maar herken wel criminologisch interessante aspecten die mogelijksterwijs bij Uw beoordeling een rol kunnen spelen.

De vraag waarmee van Rooij mij benaderde luidde: is hier sprake van georganiseerde misdaad?

Het antwoord op deze vraag hangt uiteraard af van de inhoud die we dit begrip willen geven. Als we het systematisch gebruik van fysiek geweld als maatstaf nemen, nee: dan (nog) niet. Als we letten op patronen van samenwerking tussen malafide ondernemers (of ondernemers met een malafide sector) en de overheid, dan wel. Op grond van enkele gesprekken en kennisname van onderdelen van diens zeer uitvoerige dossier, kom ik tot de slotsom dat van Rooij met tenminste twee regelmatigheden te maken heeft die ook in de literatuur blijken.

De eerste heeft betrekking op grote milieudelicten. Bij welhaast geen modern delict is de rol van bezorgde burgers zo belangrijk als hier. Erg ontwikkeld is die waakhondfunctie bij ons nog niet, tenminste als we die vergelijken met de Verenigde Staten.

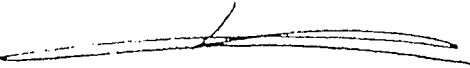
In de literatuur (zie o.a. A.A. Block & F. Scarpitti: Poisoning for Profit, 1985) blijkt dat dit proces altijd begint bij het hardnekkig drijven van nogal bijzondere eenlingen. Zij proberen medestanders voor hun standpunten te winnen, maar ondervinden geduchte weerstand van de bedrijven of de branche waarop zij zich richten. Ze worden genegeerd, voor ondeskundig uitgemaakt, hun motieven worden verdacht gemaakt en ze worden geïntimideerd.

Uit zijn relaas maak ik op dat de heer van Rooij thans ook ruimschoots met het laatste te maken heeft.

De tweede herkenning geldt de houding van de overheid. Bij georganiseerde misdaad denkt men vaak aan regelrechte omkoping of chantage van ambtenaren, maar dat hoeft geenszins het geval te zijn. Vaak komt het voor dat malafide bedrijven samengaan met de overheid omdat hun belangen parallel lopen en een probleem wordt opgelost. In de criminologische literatuur wordt dat verschijnsel collusie genoemd (zie Dr G. van de Heuvel, Onderhandelen of straffen, 1983). Van Rooij's hypothese dat in het onderhavige geval enkele bedrijven met het impregneren van hout een milieudoelstelling van de overheid tegemoet kwamen en dat men onder de vorige minister van VROM een convenant heeft gesloten; dat nu gebleken is dat het impregneren in feite gevaar oplevert; dat men toch niet op de afspraak terugkomt omdat er te veel aan goodwill en prestige is geïnvesteerd, dit alles komt mij voor als geloofwaardig. Ik word in dat geloof gesterkt door de categorische afwijzing van eerst minister Alders en nu minister Hirsch Ballin om op van Rooij's brieven in te gaan en wel zonder argumenten. Begrijpen kan men het wel. Van Rooij is uiterst vasthoudend en komt steeds met nieuwe correspondentie. Naar de mate waarin hij meer gelijk heeft is dat voor degenen die zijn correspondentie beantwoorden des te vervelender.

Een werkelijke uitweg komt pas in zicht wanneer de kwestie serieus wordt onderzocht. Ter wille van de bestrijding van organisatiecriminaliteit is het goed dat thans met zo'n onderzoek wordt begonnen.

Hoogachtend,

Prof. dr F. Bovenkerk
(criminoloog)

c.c.

- Veld- en Milieupolitie te Boxtel, t.n.v. de heer J. Hurkmans,
Nergena 5, 5282 JE Boxtel
- Ing. A.M.L. van Rooij, 't Achterom 9a, 5491 XD Sint Oedenrode

MEDEDELING

IRM-rapport

(IRM = Integriteit Rechterlijke Macht)

bylage 7

Op 5 december 1996 heeft de groep **Verontruste Burgers** het IRM-rapport overhandigd aan
--een viertal leden van de Tweede Kamer, te weten: Dhr. Th.J.M. Hendriks (fractie Hendriks)
Dhr. W.J. Verkerk (AOV), Dhr. O. Vos (VVD), Dhr. B. Dittich (D66)
--Mr. S.K. Martens, President van de Hoge Raad
--Dhr. H.C.J.L. Borghouts, Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie.
Ook is het IRM-rapport d.d. 5 december in een vergadering van de Tweede Kamer aan de orde gesteld.

Op en na 5 december hebben een twintigtal kranten aan het IRM-rapport aandacht besteed.

Hieronder volgen:

- basisgegevens en bestelinformatie
- samenvatting
- voorbeeld van commentaar in de pers

BASISGEGEVENS EN BESTELINFORMATIE.

ISBN : 90-803469-1-8

© Copyright WORM 1996 (Wetenschappelijk Onderzoek Rechterlijke Macht)

Prijs: fl 76.-- (fl 70.-- plus fl 6.-- verzendkosten in Nederland).

Bestellingen, onder vermelding van naam, compleet adres, enz.:

WORM
Postbus 2105
2240 CC Wassenaar
tel + fax: 070 5118922

Het bij de bestelling insluiten van een ingevulde Eurocheque of girobetaalkaart ten bedrage van fl 76.-- zal de aflevering bespoedigen.

SAMENVATTING

Het IRM-rapport doet verslag van een onderzoek naar mogelijke belangenverstrengeling binnen het rechtssysteem en stelt de vraag van de (on)partijdigheid en (on)afhankelijkheid van de rechterlijke macht. Het onderzoek werd op eigen initiatief uitgevoerd door een aantal burgers in 1995 / 1996; tegenwerking werd in ruime mate ondervonden.

De groep stelt vast dat de randvoorwaarden ter waarborging van een onbevangen, onafhankelijk en onpartijdig functionerende rechterlijke macht zijn aangetast; dit leidt tot onaanvaardbare situaties van belangenverstrengeling.

Volgens de onderzoekers ligt de oorzaak daarvan vooral in:

- nevenfuncties van leden van de rechterlijke macht
 - het verregaand uit de hand gelopen instituut '**plaatsvervangend rechter**', dat ooit bedoeld was om in uitzonderingsgevallen, bij ziekte of vakantie, een rechter te kunnen vervangen.
- Het is opmerkelijk dat het rechter-plaatsvervaarderschap in het ons omringende buitenland vrijwel niet, en zeker niet op een dergelijke schaal, voorkomt.

De geruststellende en sussende berichten van sommige rechters, advocaten en de minister over het fenomeen '**plaatsvervangend rechter**' zijn *niet* in overeenstemming met de feiten. Op grote schaal zijn personen die daartoe niet zijn opgeleid deel gaan uitmaken van de rechterlijke macht tot aan de gerechtshoven, de hoger beroepscollèges bij uitstek, toe.

Enerzijds hebben steeds meer 'echte' rechters vele, vaak zware, tijdrovende en goed betaalde nevenfuncties en werkzaamheden op zich genomen. Evident is dat daarmee werk afgewenteld wordt op anderen, confrères, voor wie daarmee de werkbelasting toeneemt in een situatie waarin men toch al steunt en kreunt over de zo enorme werklast.

Anderzijds werden de opengevallen plaatsen gretig opgevuld door mensen van buitenaf. Vooral de advocaten van grote prestigieuze kantoren, bij uitstek de belangenbehartigers van de top van het bedrijfsleven, hadden

daartoe geen aanmoediging nodig. Het grootste gedeelte van de rechterlijke macht bestaat uit functionarissen die niet voor de functie van rechter opgeleid zijn.

Voorals advocaten en oud-advocaten hebben een ontoelaatbaar grote invloed en macht verkregen binnen colleges die juist zonder aanzien des persoons dienen te oordelen en te veroordelen. Aantoonbaar lijken zij, hun cliënten en kantoorgenoten daarvan te profiteren.

De wettelijke controlemechanismen voor zich misdragende advocaten en notarissen zijn in essentie nog slechts geheel pro forma procedures. Zij fungeren vooral als middel om de positieve beeldvorming van de eigen beroepsgroep te bevestigen. De openbare uitspraken worden anoniem gepubliceerd en hebben nauwelijks reële corrigerende of afschrikwekkende werking. De tuchtrechtspraakcolleges zouden opengetrokken moeten worden en niet alleen plaats moeten bieden aan collega-juristen, maar ook aan burgers niet-juristen.

Ook de in de wet in principe aanwezige mogelijkheid voor de burger zich te bezwaren over het gedrag en optreden van een rechter blijkt de facto totaal buiten werking gesteld te zijn.

De onderzoekers hebben ook vastgesteld dat het Openbaar Ministerie in de praktijk uitmaakt wie in Nederland wel en maar vooral wie géén vervolging te vree heeft. De aan de burger gegeven wettelijke mogelijkheid om gerechtelijke controle op sepotbeslissingen van het OM te laten uitvoeren, blijkt een complete farce te zijn.

Wij zijn principieel van mening dat in Nederland recht gesproken dient te worden door professionele rechters en dat het inzetten van allerlei plaatsvervangers (advocaten, notarissen, bedrijfsjuristen e.d.) uit den boze is. Zou al eens een plaatsvervangende jurist optreden als rechter, dan zou deze vóór iedere zitting zijn/haar (huidige en vroegere) hoofd- en nevenfunctie(s) bekend moeten maken.

De rechterlijke macht wordt door ons gedetermineerd als een gilde op drift.

GOOI-en EEMlander 96-12-06

SCHOKKEND

Ook in Nederland blijkt het recht krom te zijn getrokken. Met schokkende voorbeelden heeft de werkgroep Verontruste Burgers (VeB) aangetoond dat ons alom geprezen rechtssysteem ernstig is ondermijnd. Zo staat de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht niet langer buiten kijf. Verder overtreden nogal wat leden van de zittende magistratuur vrij ongegeneerd de wet. En alsof dat alles niet voldoende is, verdwijnen ook nog eens nagenoeg alle klachten over (het functioneren van) rechters zonder nader onderzoek in de prullenbak. Na de zeer ernstige affaires bij de opsporing van criminelen (parlementaire enquête) is er nu dus ook sprake van een crisis in de rechtspraak. Let wel, het gaat niet om incidentele ontsporingen van een handjevol rechters. Vier verontruste burgers zijn tijdens hun onderzoek op ongehoord veel structurele misstanden gestoten. Gebleken is dat advocaten van vooraanstaande kantoren als rechter-plaatsvervanger grote invloed binnen rechtbanken en gerechtshoven hebben. En daar ligt dus de wortel van al het kwaad, gezien ook het feit dat er inmiddels meer plaatsvervangers dan echte rechters zijn: 1.417 tegen 1.322. Deze wanverhouding leidt tot een onaantoonbare aantasting van de wettelijk vereiste onafhankelijkheid van rechters.

REGELMATIG staan advocaten tegenover deze plaatsvervangers voor hun cliënten te pleiten, terwijl zij als (ex)kantoorgenoten nauwe banden met die rechters hebben. Onder dergelijke omstandigheden dienen rechters zich terug te trekken. Maar met die verschoningsplicht, zo is door de VeB vastgesteld, wordt in een fors aantal rechtszaken de hand gelicht. Hetgeen aantoonbare belangenverstrengeling tot gevolg heeft. Datzelfde gevaar bestaat in gedingen, die worden geleid door "echte" rechters, die in strijd met de wet betaalde nevenfuncties hebben. Maar erger nog dan die (mogelijke) partijdigheid is het feit dat wetsovertreders oordelen vellen over andere wetsovertreders.

Aan dergelijke waanzinnige situaties zou justitie onverwijd een einde moeten maken. De procureur-generaal van de Hoge Raad, ons hoogste rechtscollege, is daartoe de aangewezen persoon. Hij dient klachten over het functioneren van rechters te onderzoeken. Gezien het grote belang van een bovenal zuivere rechtspraak moeten dergelijke onderzoeken natuurlijk grondig en uitermate zorgvuldig worden uitgevoerd. Daarbij zijn de aangeklaagde rechters uiteraard zoals alle Nederlanders, onschuldig tot het tegendeel bewezen is. Dat tegendeel kan, volgens VeB, nogal eens bewezen worden.

IN de praktijk is dat in te veel gevallen echter niet gebeurd. Omdat de procureur-generaal simpelweg het overgrote deel van de ingediende klachten niet in behandeling neemt. Zo zijn in de periode 1991-1994 niet minder dan 317 klachten over vermeende partijdigheid van rechters terzijde geschoven. Zo veel onrecht is onverdragelijk.

Hans van Zenderen, Hoofdredacteur G.E.